

Harangszó

XX. évf. 13. szám

Az Esztergom-Belvárosi és Vízivárosi Plébánia hírlevele

2016. április 10.

Olvasmány: *ApCsel 5,27b-32. 40b-41*

Evangélium: *Jn 21,1-19*

Szentlecke: *Jel 5,11-14*

HÚSVÉT 3. VASÁRNAPJA

Jöv vasárnapi (Húsvét 4. vasárnapja) szentírási szakaszok: Olvasmány: *ApCsel 13,14. 43–52*; Szentlecke: *Jel 7,9.14b–17*; Evangélium: *Jn 10,27–30*;

Az Oltáriszentség dogmatikus szempontból

A második vatikáni zsinat szerint az Oltáriszentség a keresztény élet csúcsa és forrása. Csúcs, amennyiben személyes találkozás a ma él hív közösség és az értünk életét adó Krisztus között. Forrás az Oltáriszentség, amennyiben a keresztény élet minden más cselekedetét megszenteli. Krisztus Urunk így tanít erről a Hegyi Beszédben: „*Úgy világítsa a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák jótetteiteket és dicsőítsék Atyátokat, aki a mennyekben van.*” (Mt 5,16) Ez akkor valósul meg, ha úgy cselekedjük a jót, hogy eközben köztudott rólunk hogy szentmisére (vagy pretestáns gyülekezetre) járó keresztény emberek vagyunk. Mindennapi életünkben fel kell tennünk ahhoz a misztikus titokhoz hogy Krisztus meghalt értünk a kereszten.

Aquinoi Szent Tamás egy érdekes szót használ az átváltoztatásra, amikor az Istennek följajánlott kenyérből Oltáriszentség lesz: azt mondja traszszubsztanciáció történik, tehát miközben a kenyér és a bor minden érzékelhető tulajdonsága változatlan marad, a lényege átalakul Isteni titokká. Hogy ez lehetséges, azzal kapcsolatban fontoljuk meg, hogy földi élete során Krisztus Urunk emberi teste is elrejtette a második Isteni személyt. A kenyér és a bor színe alatt már nem csak az isteni, hanem az emberi természet is elrejtődött, de ha Krisztus Urunk Istenségét elfogadjuk, ezt is lehetségesnek kell elfogadnunk szava alapján, hogy „*Ez az én testem, mely értetek adatik... Ez a kehely az új szövetség az én véremben, amely értetek kiontatik...*” (Lk 22,19b.20b)

Az egyház érvényesnek és teljes értékűnek ismerik el az egy szín alatt való áldozást is, tehát ha egy hívő csak a kenyér színe alatt veszi Krisztus testét. Indokolt esetben, főleg lisztérzékeny hívők esetén, éppígy rendben van a csak bor színe alatt történő áldozás. Emögött az a megfontolás áll, hogy az Oltáriszentség az egyház kincse. A helyi egyházban Krisztus teste és vére valószínűleg megjelenik, és a közösség egésze a pap személyében mindenképpen két szín alatt áldozik.

Az Oltáriszentség közösségi dimenziója nagyon lényeges azok szempontjából is, akik bármilyen okból, pl. életkoruk vagy bűneik miatt nem áldozhatnak: Isten kegyelme nem marad esetükben sem dolgvégezetlen, a hívő közösség imádságának részeseként meghívást kapnak a megtérésre és az üdvösségre.

Harmai Gábor plébános

FERENC PÁPA ÜZENETE

A HIVATÁSOK 53. VILÁGNAPJÁRA

Az Egyház a hivatások édesanyja

Kedves testvérek, mennyire szeretném, hogy az *Irgalmasság Rendkívüli Szentéve* során minden megkeresztelt ember átérzehesse az Egyházhoz tartozás örömét! Bárcsak újra felfedezhetnék, hogy a keresztény hivatás, csakúgy mint minden sajátos hivatás is, az Isten népe körében születik meg, mint az isteni irgalmasság ajándéka. Az Egyház az irgalmasság háza, az a “föld”, amelyben a hivatás kicsírázik, felnövekszik és gyümölcsöt hoz.

Éppen ezért arra hívlak benneteket a hivatások 53. világnapja kapcsán, hogy fordítsátok tekinteteket az apostoli közösségre, és mondjatok köszönetet azért a szerepért, amelyet a közösség tölt be az egyes emberek hivatásának útján. Az *Irgalmasság Rendkívüli Szentéve*t meghirdetlülában felidéztem Tiszteletreméltó Szent Beda szavait Szent Máté meghívásáról: “*Miserando atque eligendo*” (*Misericordiae Vultus*, 8). Az Úr irgalmassága megbocsátja vétkeinket és megnyit bennünket az új életre, s ez abban nyilvánul meg, hogy meghív bennünket követésére és küldetést ad nekünk. Az Egyházban minden hivatás Jézus együttérző tekintetéből fakad. A megtérés és a hivatás ugyanannak az éremnek a két oldala, és folytonosan utalnak egymásra a misszióba küldött tanítvány életében.

Boldog VI. Pál pápa, *Evangelii nuntiandi* kezdeti apostoli buzdításában leírta az evangelizáció folyamatának lépéseit. Ezek egyike a csatlakozás a keresztény közösséghez (vö. 23.), ahhoz a közösséghez, amely tanúskodott számára a hitről és felmutatta neki Isten irgalmasságát. A közösségbe történő befogadás tartalmazza az egyházi élet teljes gazdagságát, különösképpen a szentségeket. És az Egyház nem csupán az a hely, ahol hisz az ember, hanem hitünk

tárgya is egyben; ezért is valljuk meg így a *Hiszekegyben*: „Hiszem az Anyaszentegyházat”.

Isten hívása a közösség közvetítésével ér el hozzánk. Isten arra hív bennünket, hogy legyünk az Egyház részesei, és miután bizonyos érettségre tettünk szert, sajátos hivatást is ad számunkra. Hivatásunk útját azokkal a férfiakkal és nőkkel járjuk együtt, akiket az Úr mellénk állít: ez egy közös hivatás, egybehívás. A meghívásnak ez az egyházi, közösségi dinamizmusa ellenszer a közömbösségre és az individualizmusra. Létrehozza azt a közösséget, amelyben a közömbösséget legyőzi a szeretet, mivel megköveteli, hogy kilépjünk önmagunkból, hogy életünket Isten tervének szolgálatába állítsuk, azonosulva Isten szent népével az adott történelmi helyzetben.

Ezen a világnapon, amikor a hivatásokért imádkozunk, arra szeretnék biztatni minden hívőt, hogy vállalja fel a felelősségét a hivatások gondozása és megkülönböztetése terén. Amikor az apostolok kerestek valakit, aki átvehetné az Iskarióti Júdás helyét, Szent Péter százhusz testvért hívott egybe (vö. *ApCsel 1,15*), és a hét diakónus kiválasztásához is összehívták a tanítványok egy csoportját (vö. *ApCsel 6,2*). Szent Pál konkrét szempontokat ad Titusznak arra, hogy hogyan válassza ki a papokat (*Tit 1,5-9*). A keresztény közösség ma is mindig jelen van ott, ahol a hivatások kibontakoznak, kifejlődnek és segítségben megmaradnak (vö. *Evangelii gaudium* apostoli buzdítás, 107).

A hivatás az Egyházban születik. A hivatásnak már megszületésekor szüksége van a megfelelő „egyháziasságra”. Senkinek sem kizárólag egy meghatározott régióra, csoportra vagy egyházi mozgalomra vonatkozik a hivatása, hanem az Egyháznak, az egész világra. „*Egy karizma hitelességének világos jele az egyháziassága, azaz arra való képessége, hogy harmonikusan beilleszkedjék Isten*

szent népe életébe mindenkinek a javára.” (Uo. 130.) Amikor Isten hívására válaszol, a fiatal megtapasztalja, hogy szélesre tárul eltte az Egyház horizontja, rálátása lesz a sokféle karizmára és tárgyiagosabban tud döntést hozni. A közösség ilyen módon az a ház, az a család, ahol megszületik a hivatás. A jelölt hálával szemléli a közösségnek ezt a közvetít szerepét, amely nélkülözhetetlen jövő szempontjából. Megtanulja, hogy megismerje és megszeresse azokat a testvéreit, akik az övét eltérő úton járnak, és ezek a kapcsolatok mindenkiben erősítik az egységet.

A hivatás az Egyházban növekszik. Képzésük során a különböző hivatások jelöltjeinek szüksége van rá, hogy mélyebben megismerjék az egyházi közösséget, túllépve azon a korlátozott látásmódon, amellyel mindnyájan rendelkezünk kezdetben. Ebből a célból alkalmas, ha *apostoli tapasztalatra tesz szert a jelölt a közösség más tagjaival*, például továbbadja a keresztény üzenetet egy jó hitoktató mellett, megtapasztalja az evangelizációt a perifériákon egy szerzetes közösséggel, felfedezi a szemléltételek között a kincsét osztozva egy klauzúra életében, jobban megismeri az *ad gentes* missziót azáltal, hogy kapcsolatba lép misszionáriusokkal, és az egyházmegyei papokkal jobban elmélyül a plébániai és egyházmegyei lelkipásztori munkában. Azok számára, akik már benne vannak a képzés folyamatában, az egyházi közösség mindig az alapvető nevelő közeg, amely iránt hálásak vagyunk.

A hivatást az Egyház támogatja. Miután valaki véglegesen elkötelezett dönt, ezzel nem fejeződik be hivatásának útja az Egyházban, hanem tovább folytatódik a szolgálatkésztségben, a kintartásban, a folyamatos képzésben. Aki az életét az Úrnak szentelte, az kész az Egyházat bárhol szolgálni, ahol annak szüksége van rá. Pál és Barnabás missziós útja példa erre az egyházas készsége. Miután elküldte őket a Szentlélek és az antióchiai közösség (vö. *ApCsel* 13, 1-4), visszatértek ugyanebbe a közösségbe, és elmondták, mit vitt végbe általuk az Úr (vö. *ApCsel* 14,27). A misszionáriusokat a keresztény közösség elkíséri és támogatja, élhivatkozási pont marad a számukra, mint az a látható otthon, amely biztonságot nyújt azoknak, akik zarándokútjukat járják az örök élet felé.

A lelkipásztori munkát végzők között kiemelkedő szerepe van a papoknak. Az szolgálatuk révén válnak valóra Jézus szavai, aki azt mondta: *“Én vagyok a juhok számára a kapu. [...] Én vagyok a jó pásztor”* (*Jn* 10, 7.11). A hivatáspasztoráció alapvető része az szolgálatuknak. A papok kísérik nyomon azokat, akik hivatásukat keresik, és azokat is, akik már Isten és a közösség szolgálatának szentelték életüket.

Minden hívő arra hivatott, hogy tudatára ébredjen a hivatás egyházi, közösségi dinamizmusának, hogy a hitbéli közösségek Szűz Mária példája nyomán olyan anyaméhet jelenthessenek, amely képes befogadni a Szentlélek ajándékát (vö. *Lk* 1,35-38). Az Egyház anyai szerepe megnyilvánul abban a folyamatos imádságban is, amelyet a hivatásokért mond és abban a nevelő tevékenységben és kísérésben, amellyel az Isten hívását meghallók felé fordul. Ezt szolgálja a jelöltek gondos megválasztásával is a papságra és a megszentelt életre. Végezetül a hivatások édesanyjaként mutatkozik meg azáltal is, hogy folyamatosan támogatja azokat, akik mások szolgálatára szentelték életüket.

Kérjük az Úrtól, hogy minden embernek, aki hivatása útját járja, adjon mély ragaszkodást az Egyházhoz; valamint hogy a Szentlélek erősítse meg a lelkipásztorokban és minden hívőben a közösséget, a megkülönböztetés adományát, a lelki atyaságot és lelki anyaságot.

Irgalmasság Atyja, aki Fiadat adtad a mi üdvösségünkért és mindig támogatsz minket Szentlelked ajándékaival, adjál nekünk élet, buzgó, örömteli keresztény közösségeket, amelyekben testvéri élet fakad és amelyek képesek felkelteni a fiatalokban a vágyat, hogy Neked és az Evangélium hirdetésének szenteljék magukat. Támogasd e közösségeket törekvésükben, hogy megfelelő módon táplálják a hivatásokat és képesek legyenek felmutatni a megszentelt élet különféle útjait. Adjál bölcsességet a hivatások megkülönböztetéséhez, hogy mindenben fényeskedjék a te irgalmas szereteted nagysága. Mária, Jézus édesanyja és nevelője, járjál közben minden keresztény közösségért, hogy a Szentlélek adta termékenységet befogadva képes legyen hiteles hivatásokat adni Isten szent népének szolgálatára.

Vatikán, 2015. november 29, Advent I. vasárnapján

Franciscus

Sürgősségi Lelkipásztori Szolgálat: 20 / 776-9998

HIRDETÉSEK

- + Jövő hét ünnepei, emléknapjai: hétfőn: Szent Szaniszló püspök és vértanú, szerdán: Szent I. Márton pápa és vértanú
- + A Neokatekumenális Közösség új katekézis-sorozatra hív bennünket. Személyesen meggyőződtünk arról, hogy közösségszervező aktivitásuk, és konkrét mondanivalójuk teljesen beleillik a Katolikus Egyház igehirdetésébe, ezért támogatom. Jöjjenek el kedden és csütörtökön este 6 órakor az alkalmakra a Belvárosi Plébániára!
- + április 14-én, csütörtökön délután 3 órakor szeretettel hívjuk és várjuk a kedves Testvéreket a Nyugdíjas Klubba.
- + Húsvéti lelki napot, vagy inkább lelki délutánt tervezünk május 7-én 13 órától Török Csaba atya vezetésével. Kérjük az érdeklődőket, hogy jelentkezzenek létszámbecslés miatt. Török Csaba atya a Vatikáni Rádió volt munkatársa, a katolikus televízióadások referense, az Esztergomi Hittudományi Főiskola tanára.

BELVÁROSI TEMPLOM MISERENDJE:

Hétfő, Kedd, Csütörtök, Péntek: **este 7 óra**

Szerda **este 7 órakor** vagy szolozsma áldoztatással, vagy szentmise szolozsmával

Vasárnap: **10, 12 és este 7 óra**

VIZIVÁROSI TEMPLOM MISERENDJE: vasárnap: **1/2 9**

Szent István kápolna: hétfő – péntek: **1/2 8**; szombat: **este 6 óra (el esti)**

Zárdatemplom: hétfő – vasárnap: **7 óra**

TOVÁBBI LITURGIÁK:

minden csütörtök: 20:00-20:30: szentségimádás (Belváros)

minden péntek: 18.00-19.00: szentségimádás **gyóntatással** (Belváros)

második szombat: 13.00- szentségimádás (Belváros)

utolsó csütörtök: 20:30-21:30: szentségimádás (Szt. István kápolna)

Mária Rádió: Fm 97,4 Mhz ; Magyar Katolikus Rádió: **Fm 92,5 Mhz**

HARANGSZÓ

A Belvárosi és Vízivárosi Plébánia közös hírlevele (megjelenik hetenként)

Alapító: Dr. Beer Miklós; Felelős kiadó: Dr. Harmai Gábor

Szerkesztési e-mail: harangszo@egomnet.hu

Plébánia e-mail: sztpeterespap@egomnet.hu

Telefonflotta ügyek: belvizegom@gmail.com

A Plébánia telefonszáma: **33 / 898-124 és 20 / 775-2841**

Plébániai fogadó órák: hétköznap, hétfőtől péntekig du.15-18h között

A Belvárosi Plébánia bankszámlaszáma: 10918001-00000029-05960007

A Vízivárosi Plébánia bankszámlaszáma: 10918001-00000094-73080007

Weboldalaink: www.belvarosiesztergom.hu; www.evizivaros.hu;

Facebook: Esztergom-Belvárosi-Plébánia